

Protokoll över förhör med
Lars Christer Jeppsson, 600926-1030.

Förhöret hållet på Tunnelgatan,
korsningen Luntmakargatan den
27 augusti 1986, klockan 21.15.

Förhørsledare: Kriminalinspektörerna Ulf Norlin och
Dick Lundblad, KK 1.

Bandupptagning.

Konstruktion kommer att göras på Luntmakargatan från
Adolf Fredriks Kyrkogata och framåt Tunnelgatan.
Väderförhållandena: Det är regnigt och mörkt ute för
tillfälligt och ungefär samma belysning som den 28
februari och gatubelysning tänd. Och Jeppsson börjar
och gå framåt och visar ungefär hur han har gått, och
vilken väg och var han har stannat någonstans för
byggbaracken.

Förhørsledare - F Krinsp Dick Lundblad - L
L C Jeppsson - J

F. Då kan vi börja och gå, Jeppsson.

Jeppsson går då på högra sidan på körbanan fram emot
Tunnelgatan. Vid Tunnelgatan 29 blir gatan bredare,
och Jeppsson går då med ett avstånd från ungefär 4
meter till höger trottoarkant. Riktningen mot Tunnelgatan
sker så att om man kommer ifrån Apelbergsgatan så ser
man då Jeppsson gå mitt i gatan. Luntmakargatan 25,
Jeppsson håller ungefär samma avstånd till trottoaren
mellan 3 till 4 meter. Jeppsson går, när man kommer fram
till mot korsningen Tunnelgatan-Luntmakargatan, mitt i
vägbanan. Han är helt synlig för trafik som skulle komma
från Apelbergsgatan. Luntmakargatan 19, en försmalning,
och där går Jeppsson upp på trottoaren, fortsätter fram
mot Tunnelgatan. Kommer vi fram vid byggbaracken som
står på Tunnelgatan. Jeppsson stannar till.

Jeppsson, den här kvällen den 28 februari, kommer du
ihåg om det stod några bilar parkerade efter trottoaren

F. som du gick på utsidan för då också?

J. Jo, det gjorde det. Stod ju bilar parkerade på högra körfältet.

F. Och du gick då på utsidan utav dom bilarna som du gjorde nu?

J. Ja.

F. Det är bra. Kan du då visa hur dant du stod här när du kom fram vid Tunnelgatan här?

L. Vad du uppfattade när du passerar den här baracken, skulle jag vilja ha (ohörbart)-?

F. Ja. Vad du uppfattade när du passerar baracken på Tunnelgatan?

J. Vad jag uppfattade det är att det är trafik nere på Sveavägen. Går lite tvekande fram till hörnet här, ett-, högra hörnet.

F. Det är ungefär då vid skylten där det står Tunnelgatan du menar?

J. Ungefär. Ungefär-.

F. Ungefär dit?

J. Ja-.

F. Då går vi dit och ställer oss då. Ja. När du stod här, vad uppfattade då då för något?

L. Hur stod du?

J. -Nää, jag stod ungefär som jag gör nu.

F. Som du gör nu?

J. Ja, och jag tittar mig omkring. Tittar neråt Sveavägen, trafik. Tittar upp här liksom och funderar på vad jag ska göra.

F. Ja. Och vad händer då?

J. Ja, då hör jag två smällar nere på Sveavägen.

F. Står du här då precis där du står nu?

J. Jag kan inte säga exakt på stenplattorna vad jag stod, men det kan bara skilja på någon kort-, på ett ungefär alltså.

F. På ett ungefär, ja. Vad hände då? Vad gjorde du för något när du hörde dom här smällarna?

J. Jag vände mig mot-, ner emot Sveavägen, tittá ner. Och ser någon falla ner och någon kvinna skriker till och placerar sig vid mannen som här föll omkull. Samtidigt hör jag då steg som börjar-.

- 7
J
- F. Ja. När du ser nu den här falla omkull här och en kvinna som sätter sig på huk här bredvid och skriker, vad gör du då?
- J. Ja, då börjar jag fundera på vad som har hänt för nåt.
- F. Gör du inget annat? Står du still hela tiden?
- J. Då står jag still hela tiden, ja.
- F. Du går inte ner fram emot-, för att du blir nyfiken på vad du har hört eller-?
- J. Nej, jag drogs ^{om/} mellån vad som hände där nere och dom här stegen som jag hörde springa emot mig.
- F. Gick du någonting-, något steg neråt här under tiden?
- J. Nej, det minns jag inte.
- F. Du säger i ett tidigare polisförhör att du har gått in en bit i gränden. Hur stämmer det?
- J. Ja, om jag sa det då så stämmer det väl.
- F. Du har inget minne av det nu?
- J. Nej. Det har jag inte.
- F. Kan det vara så att dom har fattat dig fel vid dom förra förhören och att det här är den rätta versionen? Eller har du glömt bort hurdant det gick?
- J. Nej, det är en del detaljer som har fallit bort.
- F. Men en sådan detalj som du hade där, tror du att den kan falla bort eller kan det ha varit det att dom har missuppfattat dig?
- J. Att dom har missuppfattat mig, det tror jag inte.
- F. Det tror du inte. Så då är det du som har glömt bort då, tror du på mera?
- J. Nej. Jo, visst även om att-, med att jag har glömt bort att just den detaljen, den-.
- F. Mm. Så du har inget minne av idag att du har gått in en bit längre mot skotten när dom small?
- J. Nej. Visst, det har jag inte. Int-.
- F. Nej. Stod du så här långt ifrån väggen eller stod du lutad emot väggen?
- J. Nej, jag stod inte lutad mot väggen. Jag stod nog ungefär mitt i ungefär.
- F. Ungefär mitt i. Om du ställer dig mitt i nu, hur mycket ser du då utav gatan framåt?
- J. Ja, då ser jag Tunnelgatan rakt ner mot Olof Palmes Gata där, fortsättning där.

4

F. Det gör du? Har du någon uppfattning om var det var han föll om det stämmer överens vad den blomhög som finns nu ligger?

J. Ja, blomhögen stämmer nog in nog ganska väl.

F. Jaha. Och det är där han skulle ha ramlat då?

J. Ja.

F. När du såg honom?

J. Det stämmer nog, ja.

F. Dom där stegen du hörde, vad gjorde du då när du hörde dom?

J. Nej, ja, vart efter dom närmre mig så följde jag med huvudet åt ljudriktningen.

F. Det gjorde du? Och när såg du personen ifråga?

J. När han började komma över-, kors-, Luntmakargatan.

F. Mm. Såg du precis likadant om man tittar Tunnelgatan upp, trapporna här till David Bagares, såg du precis likadant då som du gör nu?

J. Nej. Då fanns det då byggnadsställningar och plastskynken som döljde trappan uppför.

F. Jaha. Så om du tittar nu uppåt så har du två trappor, vilken utav trapporna i den nedre halvan var det som doldes?

J. Jag såg bara den nedre delen av den vänstra trappan.

F. Var det allt du kunde se utav hela trapporna uppåt?

J. Ja, det stämmer.

F. Ja, hurdan var belysningen just vid det tillfället? Var det lika många lampor i trappen som det är nu?

J. Nej, det tänkte jag inte på då, men det må-, hur många lampor som var tända eller så.

F. Var det väl upplyst eller var det skumt så att det var svårt och se?

J. Jag vill minnas som lite halvskumt.

F. Lite halvskumt.

L. Ja, men det gör det jämt.

L. Nu, alltså.

J. Jag tycker det är lite ljusare nu än då.

Avbrott.

- F. Mm. Och du är säker på att du kunde ifrån den här platsen se direkt när han föll när skotten skall?
- J. Jag såg när han föll framåt. Liks-, det var det första jag såg av händelsen.
- F. Och du stod still hela tiden? Du gick inte ner emot då? Det är rätt så vanligt att man kan gå ner emot.
- J. Näe, det är mycket möjligt att jag gick nåt steg neråt, men det har jag liksom inget minne utav att jag hade gjort.
- F. Du har inget minne utav det i dagens läge?
- J. Nej.
- F. Du är medveten om att det du säger nu skiljer sedan väl ifrån det polisförhåret du hade när du var inne hos Lasse Jonsson på förhör?
- J. Men det antar jag att det är, men jag-, det enda jag kan skylla på att jag har glömt bort en del detaljer vá.
- F. Glömt bort en del detaljer. Ja, det är ju lätt och göra, det är ju en bra tid efteråt. Hur långt ser du-, om du står där du står, hur långt ser du Luntmakargatan bortåt? Norrut om man så säger?
- J. Ja, härifrån nu ser jag bara den enda lilla bit mellan husväggen och baracken mot-, en liten bit av husväggen mitt emot.
- F. Ja. Du kan inte se Luntmakargatan alls åt andra hållet?
- J. Nej. Nej.
- F. Den här kvällen nu när du gick hit, mötte du någon bil över huvud taget eller såg du någon bil som körde härifrån Luntmakargatan upp mot Apelbergsgatan?
- J. Ingen bil i rörelse alls.
- F. Och du såg heller ingen bil som kom Luntmakargatan från Apelbergsgatan och körde emot dig mot Tegnérgatan, alltså Luntmakargatan norrut?
- J. Nej. Alla bilar jag såg var stillastående.
- F. Var stillastående? Och du är säker på att du inte såg någon bil?
- J. Ja. Det är jag helt säker på.
- F. Ja, då avbryter vi förhåret en kort stund.

- - - - -
Avbrott.

F. Har inte jag fler frågor och Dick Lundblad, har du några frågor?

L. Ja, jag skulle vilja återgå till dom här stegen som du hörde komma då nerifrån Sveavägen, kan du beskriva hur det lät?

J. Det jag kommer på nu det är tunga steg.

L. Ja.

J. Tungasteg, springande som han hade bråttom.

L. Gick stegen i en riktning?

J. Ja-.

L. Det är du säker på idag?

J. rakt fram alltså.

L. Jaha. Enligt den väg som du själv har sagt tidigare att-, upp på Tunnelgatan och vidare upp på den vänstra trappan?

J. Ja.

L. Är det möjligt att någon kan ha vikit ner Luntmakargatan norrut enligt ditt förmedlande?

J. Inte möjligt.

L. Det är inte möjligt?

J. Nej.

L. Nej.

J. Skulle.... ha hört av det, skulle jag ha sagt det tidigare också men-.

L. Jaha.

J. Men inget steg vek av åt något håll.

L. Hur länge kunde du följa denna person med blicken när han kommer fram till första trappsteget?

J. -Nej, när jag tänker efter så såg jag nog inga trappsteg alls, utan han försvann bakom skynk-, byggnadsställningen här och trappen var nog bortom synhåll då-.

L. Ja.

J. Då vek jag över gatan och då hade han hunnit upp några-, en del steg.

L. Om jag uppfattar dig rätt så såg du inte när han sprang upp på trappan utan när han försvann bakom presenningen för din del och då rörde du på dig själv.

J. Då rörde jag på mig själv.

F. Ja. Då rör vi på oss nu då och så flyttar vi oss i din riktning som du själv-.

Avbrott.

?. En gång till.

J. Ja, jag stod då ungefär då motsatta hörnet, snett emot på den här golvbrunnen, Luntmakargatan-.

L. Jaha-.

J. Ungefär-.

L. Luntmakargatans östra sida.

J. jaha.

L. Ja. Och då har du sikt neråt Sveavägen-.

J. Ja. Och när jag tittade ner då-, och såg en-, några människor som hade samlats vid platsen där nere. Och då brydde jag mig inte om det där längre utan koncentrerar mig på killen som sprang uppför trapporna.

L. Kan du vara säker på att han sprang uppför trapporna när du nyss har sagt att han försvann bakom presenningarna?

J. Ja, visst. Det-, när gångtunneln var låst och stängt och rulltrapporna var liksom stängd-.... så den enda personen som jag hörde och såg, det var en person springa uppför trapporna.

L. Hur var då dessa steg som du hörde i förhållande till dessa steg-, eller dom steg som du hörde på Tunnelgatan springandes?

J. Nej, det har jag inget minn-, klar minne utav utan det har jag lik-, synminne utav.

L. Ja, men du sa nyss att du både hörde och såg den här personen? Sa han någonting?

J. Nej, han sa ingenting. Nej, jag kan inte beskriva ljud-, hur det lät.

L. Men när du menar att du hörde, var det hans fotsteg?

J. Ja, fotsteg, ja. Det var liksom inga flämtningar eller något annat det var liksom-.

L. Hur långt upp i trappen hade denna person kommit när du såg honom första gången när du kommit fram till denna golvbrunn?

J. Han har nog hunnit till någonstans på övre halvan av första trappavsatsen.

L. Övre halvan av första trappavsatsen? Nu är det en kupol-lampa som där vi står nu är i höjd med övre delen av trappavsatsen, var den tänd? Har du något minne av det?

J. Nej, jag kan inte minnas att den var tänd.

L. Var han ovanför eller under den här kupolen?

J. Jag kan nog säga att huvudhöjden var ungefär i kupolhöjd.

L. Vad gjorde du då när du såg att han sprang uppför?

J. Jag stod och tittade på honom.

L. Hur länge då?

J. Tills han kom upp för-, längst upp. Tills han har sprungit färdigt trapporna. Och där stannade han till ett ögonblick och tog ett snabbt kast-, ögonkast över axeln. Då passade jag på och gömma mig bakom plastskynket-, byggnadsställningarna så att han inte skulle se för mycket av mig.

L. Hur länge stod du där och gömde dig?

J. Ja, bara nåt ögonblick. Det var inte många sekunder. Sen gick jag försiktigt fram igen och såg att han inte stod kvar där längre. Då började jag springa uppför trapporna själv. När jag var nästan färdig med trapporna så mötte jag då ett par då och jag frågade dom om dom har sett någon kille springa förbi. Och dom pekade mot David Bagare och så rakt fram. Då gick jag och-.

L. Ta det igen. Det kom en bil som passerade.

J. Att då stod jag ställ-, gick jag försiktigt fram till korsnignen David Bagare och-, ja, vad nu den heter den andra gatan där ute-, Malmskillnadsgatan och tittade nerför David Bagare om jag kunde se någonting. Tyckte mig se nån skymt av nån rörelse bakom nån bil längre ner, men dagens läge vet jag inte om det var nån inbillning eller om det var nåt verkligt, men jag gick nerför David Bagare förs-, i promenadtakt och kollade in mot vänstra trottoarkanten mot-. Samtidigt kom det då en polisbil körande, svängde in mot David Bagare, men vi fortsätter liksom åt vårt håll-, motsatt.

L. Vilka vi?

J. Eller polisbilen fortsatte åt sitt håll och jag åt mitt håll neråt. Så jag gick väl neråt förbi då ett-, byggnadsställningar nere vid David Bagare. Kollá in bakom nåt skynke där. Eftersom jag då ingenting såg så gick jag tillbaks upp till-, mot Malmskillnadsgatan och mötte då polisbilen igen och började prata med dom. Frågade om dom letade efter en kille som sköt. Ja, och så var väl lite prat där. Och så följde en polisman mig ner tillbaks till Sveavägen. Där fick jag då stå och vänta en stund innan jag blir förhörd

7.
J. ytterligare med detaljer och så där.

L. Ja. Det var bra. Förstod du vad som hade hänt nere på Sveavägen?

J. Första intrycket var att nån hade kastat nån smällare av nåt slag, men sen förstod jag att det var nån hade blivit skjuten då.

L. Varför förstod du det?

J. Anledningen är att Palme då föll omkull och killen sprang iväg.

L. Ja. Men såg du att det var Palme?

J. Nej, det gjorde jag inte.

L. Nej.

J. Fick jag höra efteråt.

L. Ja, jag förstår det. Det fordras en portion mod att göra det här, dessa åtgärder som du har gjort. Följt efter och iakttagit här nere på Luntmakargatan och följt efter upp för trapporna och nedför David Bagares Gata. Vad var det som drev dig till det?

J. Ja, mod, det liksom föll mig inte tanken, utan det var nånting-, en känsla av att jag måste göra något, måste följa efter den här killen. Någon känsla som bara dök upp i skallen.

L. Jag förstår det. Om vi ska återgå till dessa fotsteg du hörde, han-, en person har ju naturligtvis ett par skor på fötterna, har du någon som helst uppfattning om vad det är för slags skor eller fotbeklädning som han kan ha haft?

J. Nej, ingen sån uppfattning har jag.

L. Nehej. Kan du säga vad det är för material som han kan ha haft i sulorna?

J. Nej, kan jag inte svara på alls. Har inte haft en åtanke på vad han hade för sorts skor eller nånting-.

L. Nej. Springer man i gummiskor så är det ett visst ljud, springer man i läderskor är det ett annat ljud eller med lädersula. Förstår du vad jag menar?

J. Jo, jag förstår, men jag är inte säker på att jag kan särskilja på dom ljuden.

F. Nej. Då ska du inte svara på det heller. Då avbryter vi förhöret ett ögonblick.

- - - - -

Avbrott.

10.
L. Vi har förflyttat oss i skydd för regnet och fortsätter förhöret. Jeppsson, kan du idag komma ihåg och lämna en beskrivning på hur mannen såg ut, vilken ålder han var, hur han var klädd, hur han sprang och så vidare?

J. Han sprang något framåtlutad med hopkurade axlar. Hur-, om det var långa steg eller om det var normala springsteg, kommer jag inte ihåg nu, men jag fick intrycket av att han hade nån keps som huvudbonad och om det var mörka kläd-, färg-, mörk färg på kläderna över huvud taget. Det är väl det enda jag kommer ihåg nu vá.

L. Kan han ha haft en annan huvudbonad än keps?

J. Det kan han ha haft, men jag-, intrycket-. Jag tänkte liksom-, det första jag såg det var keps, det var liksom det ordet som dök upp i skallen när jag såg killen bakifrån då.

L. Såg du håret i nacken på mannen?

J. Jag kunde inte peka ut där är håret, där är krage eller så utan det var-, alltihop flöt ihop.

L. Vilken ålder var han i?

J. Ingen uppfattning.

L. Vilken längd hade han?

J. Nej, jag kan inte säga centimeter, utan bara-, han var längre än vad jag är.

L. Och du är 164 centimeter?

J. Ja. Det stämmer.

L. Hade han något föremål i händerna?

J. Jag såg bara högra handen och den hade inget föremål.

L. Hur höll han högra handen när han sprang?

J. Det var nog böjd armbåge fast den var något framåt-, ja, nånting åt det hållet.

L. Rörde han armen bakåt när han sprang?

J. Han-, det antar jag att han gjorde att han höll-.

L. Beskriv för mig nu när vi står här med egna rörelser på din högra hand så ska jag beskriva hur du visar. Är det för svårt i dag?

J. Ja. Skulle jag vilja säga att det var-, det blir-, blir det.

F. Det blir för svårt?

J. Ja.

L. Ja. Du såg ingen skobeklädnad eller fotbeklädnad?

J. Byxor. Det var inget utmärkande drag på kläderna eller byxorna utan det var bara mörk färg alltså.

L. Ja.

J. Det är det jag minns bäst nu.

L. Ja. Vad hade han på överkroppen?

J. Jag fick intryck som dök upp i skallen, det var täckjacka, men-.

L. Är det ett intryck som dök upp i skallen nu eller då?

J. Då.

L. Då? Och det intrycket, består det hos dig eller har det förändrats eller har du inte tänkt på det alls?

J. Jag har blivit förvirrad av dom andra beskrivningarna som har funnits av hans-, som han har haft på sig. Sen är det-, kan jag inte säga sakert. Men det var liksom-, första intrycket var keps, täckjacka. Det var liksom det som dök upp i skallen vad han hade på sig.

L. Det har du sagt i tidigt skede-.

J. Ja.

L. Och du har även berättat det för pressen att det var på det här sättet. Har du låst dig i din uppfattning eller är det ett intryck som du fortfarande har kvar?

J. Nej, intrycket har jag kvar men om det är tillfälligt, det törs jag inte lova.

L. Var det tillförlitligt när du så det här vid dom första förhören?

J. Vid första förhöret nere på Sveavägen samma kväll, då var det tillförlitligt. Men sen började dom snacka om en rock och så där då vart jag väldigt-.

L. Vilka dom?

J. Ja, först var det en polisman som snacka om att-, nå' andra beskrivning om rock, men då vart jag väldigt förvirrad och visste inte alls hur det skulle gå ihop.

L. Nehej.

J. Sen är jag väldigt-, ja, för minst-, för min del så är det väldigt-, kan vara väldigt öppet om det min beskrivning eller andras beskrivningar som stämmer bättre, men-.

L. Ja. Vi håller oss till vad du själv har upplevt här.

Skulle du kunna känna igen den här mannen om du fick se han igen i dagsläget?

- 12
- J. Nej, jag kan känna igen en liknande ryggtavla. Det är liksom det enda jag kan känna igen.
- L. Du såg-, du har talat om för mig att han-, vred huvudet över axeln och tittade neråt när han hade kommit högst upp i trapporna. På vilken sida vred han huvudet eller vilken axel tittade han över?
- J. Högra axeln. Det var bara typ snabbt ögonkast. Jag såg ingenting mer än-.
- L. Så-.
- J. Den-, ja, jag såg bara att han vred på huvudet vå.
(ohörbart).